अपसीच मनोद्रैः कुहुमादिभिः। खर्चवीत तथा तथा देशे स्थां भक्त्रा मिल्लवत्स्वे ! " दल्लादि ।

कविताततं कान्द्यः "स्यु त्वमनवद्यास्ति ! विवताराधनकियाम् । वाचिनस्य चिते पक्षे दशस्यां नक्तमोलनम् ।

प्रतिमां हेमनवीं दिस्यां स्वश्वेष्टारभूविताम् । वापी

कार्याः ग्रुमे देशे तन्मन्यो वेदिवा ग्रुमा । इसामामा

वितक्षवद्यां दश्यान्यसम्मिता । वेदीकोखेषु संस्याया

स्वमवः पञ्च देवताः । विक्वा जवेन तन्मध्ये देशी

स्थाया प्रयक्षतः । अत्रयं यज्ञवं कुन्धं ताम्यामसम
नितम् । तम् सर्यमयी देशी स्थाया च विता ग्रुमा ।

चन्द्रन्तु रोडिकीयुक्तं राजतं कार्यत् पुरः । द्विषे

हीवरं स्थाय वामती विद्यानायमम् । सूरुप्रकोष्ट

बिकाषडीवर्तं भविष्त्रीत्तरे "मह् ! भाइपदे नासि शुक्रो क्यां द्ववंबता। नारी साला प्रभाते च शुक्रुनास्था-व्यरप्रिया। सुनेवाभर्योपेता भूला वंग्रह्म वालुकाः। नवं वेचुनवे पाले न्छक्षं नक्केदवाङ्ख्यी ' योपवासा प्रवासन तहा देशी प्रपूजवेत्। कला वक्तवुनं रस्त प्रसमाचाविचितिस्। तल पंचाय ता देवी प्रयोः अभ्यूज्येद्वरिस्ं। तां देशीमिति जखानरगतां वाख्का-मानीय वंत्रपाले -श्वविश्लाकति वालकामधी पूलवे-दिति "ध्याला त बिवतां देशी तपीवननिवाधिनीम् । पहलं करवीरच नेपांची माहती तथा"। नेपांची धुव्यविशेषं, स्टडीत्वा पूजवेदितिशेषः । भीकोत्मनं केत-की व वंग्डदा तगरं वरस्। एकै बाएगतं पास्तमधाविंग तिरेव वर । अखताः कविका ग्रष्ट ताभिरेवी वनकेयेत्। लावनयात्राहित्रतं विच्या धर्मौत्तरोक्षम् 'बार्त्ति क्यां समती-तायां प्रतिषत्प्रश्रतिक्रमात्। पटे वा बाद दाचायां मद्दान्तं प्रविदिमुस् । विष्ठः छ। वं ततः कृष्यां सक्त-मन्त्रीत वागयतः । एकभक्तं महाराजः ! इतिव्यं प्र-वतः बदा । नार्भशीर्षं ततः प्राप्य सिरालोपोषितः श्वीतः। सम्मून्य देवं प्रदा्मां क्रत्यामी कतमेव व । भोजवेड्ब। मुखांचाल भोजनं बंबचोत्कटस्। चूर्चि-तक् ततः प्रस्यं वरम्यः दिवातवे । महारवतरत्तञ्च वस्त्रवृत्वं तथा नुरी: । दद्यात्र कनकं राजन् ! कास्त-णातं नचैव च। नासैन सादग्दक्तं प्रदिष्टं अतीत्तर नावनातप्रदेश । न वेषसं बाद्य ! सर्वेशायान् निरद 'द्वाव्ध्यमम् ।

वटसावित्रीवृतं स्कन्द्युः घभराजवरप्रदानामन्तरं सावित्रा-वाच महीयन्तु व्रतं देव ! भक्तत्रा नारी करिव्यति । अतुः वाभिक्तिता वाध्वी यमक्षमवभाजना । धर्म-राज ख्वाच "नारी वा विधवा वापि बदुला पति-दिनिता। सभक्षा यस्त्रा वा कार्ये अतिषदं ऋषा क्वेडमासे त संपात्रे पीजमाद्यां पतिव्रता। श्वाला चैव श्रुचिम् त्या वटं विच्य बद्धरकीः। खलेख वेटवे-क्रमा गन्दश्रमावतैः शुमैः । ननी वैवस्तरावेति स्वप-यली प्रदक्तियम्। रामी कृतीत नक्षत्र धवदमेकं सन।-हिता । तथैव वटढक्स यसे पक्षे च पूजवेत् । संगाम च पुनर्व्योष्ठे खन्नम् द्वाद्शीनेदेत्। दनानी धाक्न कला नियमं कारवेत्ततः । विरावं बङ्घायता च च-त्रचे दिवसे शाइम्। षन्द्रायार्थ्यः प्रदत्त्वा च पूजवित्वा च तां सतीम् । निलादानि वचायक्त्रा पूलियला दिलो-त्तमान् । भोक्यो उद्दन्तु लगदाति ! निर्वित्नं कुद्द मे सने । नियमसन्तः "लाया वं यमवे पाले वासुबापस्यमेव च। सप्तधान्यधरं पासं प्रस्थैतन दिलीत्तन ! । वस्तद्योः परि स्वाय साविभी ब्रह्मचा सह । हैनी अला तयोः पील लिरामस्यवासयेत्। खपोधस्य तसे तिरेदाात-वीव दिनव्यम् । सीवणीश्चीव साविधी सत्त्रीन सक् कारवेत्। रोष्यवर्षं सुनारोष्य रचीपरि निवेशवेत्। पडाट्य येवामक्रमा रचं रीध्यमसं शुमस्। तथा च काडभारे च वटे चैव सविकारम् । एवच्च मिथुनं कला पूजवेद्रतभव्षरा। वर्नु वं मर्क्ड कत्वा गीमधेन तपी-धन ।। पञ्चास्तेन द्वापनं गञ्चपुष्पोदकेन च । चन्द्रना-गुर्कप्रैमौत्ययस्त्रविमूचनैः। चंपूच्या तम साविशी मन्द्र हे स्वापवेद् बुधः । पीतिय हेन प्रमुख अथ वा चम्द्-नेन थ। नारेश्वर ततो देशी क्षमं समझायनास ।